

РЕШЕНИЕ

№ 398

гр. гр. Лом, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ТРЕТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Боряна Ал. А.а

при участието на секретаря Росина В. Димитрова
като разглежда докладваното от Боряна Ал. А.а Гражданско дело № 20221620100169 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 559, ал. 3 и чл. 558, ал. 7 от КЗ, във вр. с чл. 45 ЗЗД.

Ищецът „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, посочва, че е възстановил изплатеното от Гаранционен фонд по щета № *****/01.02.2019 г. обезщетение за имуществени вреди в размер на 1163, 67 лв., за ПТП, настъпило на 27.12.2018 г. в гр. П.. При това ПТП са причинени имуществени вреди в посочения по горе размер на л.а. „Ф.“ с ДК № ВТ ****КВ, собственост на И. В. Б. Виновен за катастрофата е ответникът М. С. А., който управлявайки трактор „Р.“, ДК № С **** НТ, при движение в гр. П., по бул. „Т.“ на кръстовището с ул. „Руски“, не спира и удря правомерно движещия се л.а. „Ф.“ ДК № ВТ ****КВ, като така причинява процесното ПТП.

В нарушение на чл. 261 вр.чл. 483 КЗ ответникът е управлявал увреждащия автомобил без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП-то. Същият е поканен да възстанови платеното от Гаранционен фонд, но задължението не е погасено. За ищеца е налице интерес от предявяването на настоящият иск.

Иска се: да бъде осъден ответникът да изплати на ищеца следните суми:

- 1163,67 лв. , представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по щета № *****/01.02.2019 г. обезщетение
- ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на

подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата.

Претендират се и направените по делото разноски, както и юрисконсултско възнаграждение .

Ответникът, чрез назначеният му особен представител е подал писмен отговор в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК.

В отговора си счита предявения иск за допустим, но неоснователен.

Предвид заявеното в отговора на ответника, съдът е приел с доклада си по делото, че спорът по делото е относно наличието на задължения на ответника.

В съдебно заседание ищецът се явява адв.Е. Г. - АК Враца поддържа предявеният иск и счита, че следва да бъде уважен в цялост, тъй като възраженията, въведени с отговора на ответника са неоснователни. Моли за присъждане в полза на ищеца единствено сумата, платена като държавна такса за завеждане на исковата молба.

Ответникът, редовно призован, не се явява. Явява се назначеният му особен представител адв. П. П. от АК - Враца, който поддържа становището, изразено в писмения отговор, моли да бъде отхвърлен предявеният иск.

Съдът, като анализира и прецени доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

От фактическа страна:

М. С. А. на 27.12.2019г. около 20,50 ч. управлявайки трактор „Р.“ с ДК№ С **** НТ по бул.Т. в града, на кръстовището с ул.Руски, не спира на пътен знак „Б- 2“ „Спри ! Пропусни движещите се по пътя с предимство“ и удря правомерно движещият се л.а. „Ф.“ с ДК№ ВТ **** КВ, и реализира процесното ПТП.

Бил съставен констативен протокол за настъпилото ПТП. Управлявания от А. МПС било без действаща задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Гаранционен фонд е изплатил на увреденото МПС причинената от ответника имуществена вреда, след което го поканили да възстанови изплатеното, но същият не е погасил задължението си.

В с.з. страните са се съгласили с изготвения от съда предварителен доклад по делото и правната квалификация и същият е обявен за окончателен.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим. Същият е предявен от и против надлежна страна по спора в законно установения срок.

Предявеният иск е с правно основание чл. 558, ал. 7 от КЗ, във връзка с чл. 45 ЗЗД и има за предмет възстановяването на сумата, изплатена от Гаранционен фонд

За успешното провеждане на този осъдителен иск в тежест на ищеца е да докаже основанието, размера и изискуемостта на претенцията си. Ищецът

следва да докаже, че от него е изплатено обезщетение в определен размер и че същото трябва да му бъде възстановено именно от ответника.

Чл. 557, ал. 1, т. 2 , б. „а“ от КЗ определя, че „Гаранционният фонд изплаща на увредените лица от Фонда за незастраховани МПС обезщетения за: имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, причинени:

а) на територията на Република България, на територията на друга държава членка или на територията на трета държава, чието национално бюро на застрахователите е страна по Многостранното споразумение, от моторно превозно средство, което обичайно се намира на територията на Република България и за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

В случая е безспорно установено, че управляваното от ответника МПС е без сключена Застраховка „ГО“. Следователно към момента на настъпване на ПТП 27.12.2018 г. МПС-то е било без задължителна застраховка „гражданска отговорност“, както се изисква от чл. 260 КЗ (отм.), сега – чл. 490 КЗ.

За настъпилата щета на ГФ е платил на увреденото МПС преводното нареждане – л. 24 от делото).

Според чл. 559, ал. 3 КЗ *„След изплащането на обезщетението по ал. 1 Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното обезщетение и лихви, както и за разходите за определянето и изплащането му“.*

Налице е именно тази хипотеза – Гаранционен фонд е изплатил сумата на увреденото МПС съответно е встъпил в правата му. Ищецът има правен интерес да търси посочената сума именно от ответника, който е управлявал товарното МПС без задължителна застраховка „гражданска отговорност“ и е причинил въпросната щета при управлението му като реализирал ПТП.

Съдът намира също така, че възражението на особения представител представител на ответника е бланкетно и не се подкрепя от събраните по делото доказателства.

С оглед на гореизложеното, ищцовата претенция следва да бъде уважена изцяло, като основателна и доказана.

При този изход на спора страните си дължат разноски съобразно уважената/отхвърлена част от исковете.

От ищеца са заплатени общо 520 лв. : като държавна такса за завеждане на исковата молба – 50 лв., СЕ – 150 лв., и за особен представител – 320 лв..

Предявените искове са уважени, следователно ответникът ще следва да заплати на ищеца тези разноски.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА М. С. А., ЕГН ***** **да заплати** на „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ гр. София, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, представляван от изпълнителните директори М. К. и С. С., с ЕИК 121446665 **сумата** 1163,67 лв./хиляда сто шестдесет и три лева и 67 ст./ представляваща възстановеното от Гаранционен фонд по щета № 19110058/01.02.2019 г. обезщетение, ведно със законната лихва за забава върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане на сумата.

ОСЪЖДА М. С. А., ЕГН ***** **да заплати** на „ГАРАНЦИОНЕН ФОНД“ с ЕИК 121446665 сумата от 520,00лв. /петстотин и двадесет лева/ - представляваща разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Монтана в двуседмичен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Лом: _____